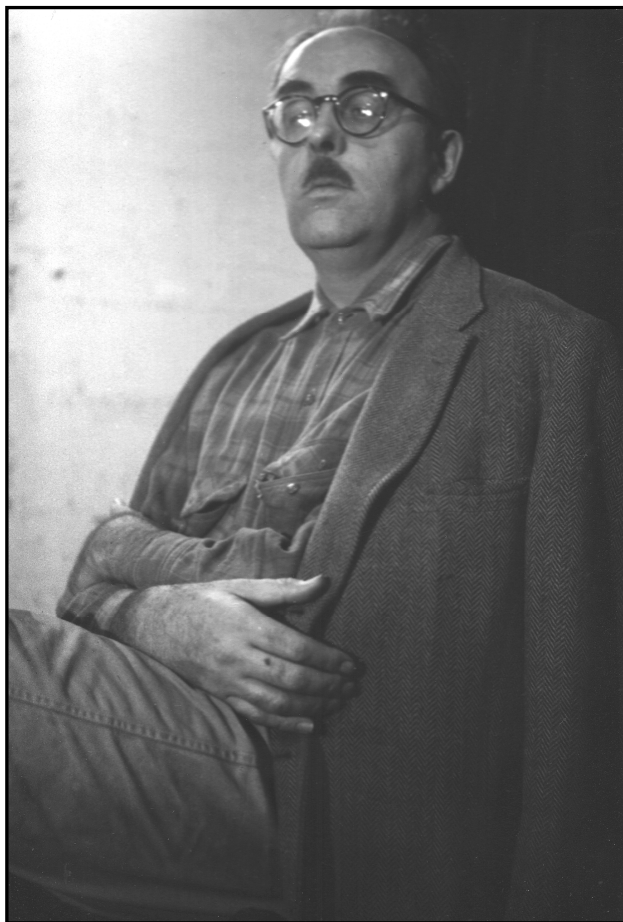

צ'ארלס אולסון

Charles Olson (1910-1970)

"This

is the abstract, this
is the cold doing, this
is the almost impossible"

(Charles Olson, *In Cold Hell, In Thicket*)

”בכל מקרה, האיש הוא משורר חשוב בעל הבנה גורפת של העולם, ורגישות כלפי אנשים אחרים שמעוררת בי השתאות.”
(ויליאם קרלוס ויליאמס)

”הוא מעניין משום שהוא אחד המחדשים בכל הנוגע לכתובה לפי האוזן, ולניסיון לתחום על פני הדף את הדיבור, כפי שזה יצא מפיו, בעצבנות כלשהי ובחופזה, בעודו שוטח שורות ארוכות כפי שהגיתו מפיו, מהסס, ואז מניח מילה, ואז מהסס, ואז ממשיך ברצף נוסף של דיבור”
(אלן גינסברג)

”מסתו של אולסון על שירה פרויקטיבית היא, אם כבר, גניבה מן האנתולוגיה האובייקטיביסטית שלי וכו’, ששובשה וכו’”
(לואיס זוקופסקי)

”אולסון הציל את חיי”

(עזרא פאונד)

אולסון המציא את עצמו, יצר את עולמו בעקשנות באמצעות שכלו ומתוך שכלו. זכורות לי שורותיו של ויליאם קרלוס ויליאמס: ”עולם חדש / הוא רק דעת חדשה / והדעת והשיר / חד הם.” אולסון העריך מאוד את מה שכינה ”מוכוונות-דעת”.

כפי הנראה, מערכת היחסים הידועה והמכוננת ביותר של אולסון הייתה עם עזרא פאונד, שהוא ללא ספק מבשרו. היה זה ”עולמו” של פאונד שאליו היה חייב אולסון להיכנס ושעליו ערער. אין ספק שהיה זה מאבק גברי כביכול, עם כל המחוות והתגובות היאות לשני גברים המגדירים את תחום סמכותם. לפיכך, נדרש אולסון לחשוב על העולם הנתון ככזה העשוי לשוב ולהתחיל מראשיתו, עובדה שנובעת מתוך ההתרחשות הפיזית שלו, ולהודות ולהכיר בקיומם של חיים דרך חשיבה זו. ”יקום השיח” היה המונח שבו תיאר את מערכת ההתייחסות המכלילה והמפשטת, שהניחה את המיידית תמיד ב”ריחוק” התיאורטי, כדי לגרום לכך שההשלכה והייצוג תהיינה הפעולות האנושיות העיקריות, ולא ה”פעולות” עצמן. ”אני חש”, כתב, ”שאני ועורי - אחד”.

(רוברט קרילי)